

בתנאי שהמבקש רשות לערער רשאי לבקש אותה לפני שיימסר לו העתק של הכרעת בית-הדין לשכר-דירה, בחתימת-ידו של היושב ראש שלו, או רשאי להגיש ערעור לפני שיקבל הודעה שהוענקה לו רשות לערער.

(3) זקן השופטים רשאי להתקין — בהסכמתו של הנציב העליון — כללי בית-משפט, שיסדירו את הנוהג והפרוצדורה בערעורים על בית-דין לשכר-דירה בפני בית-המשפט המ-חווי לפי הסעיף הזה.

א. ג. קאנינגהם
נציב עליון.

23 בפברואר, 1946.

פקודת צמצום שכר-דירה (מקומות עסק) (תיקון),

מס' 20 לש' 1946.

פקודה הבאה לתקן את פקודת ההגבלות על שכר-דירה (בתי-עסק), 1941.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת צמצום שכר-דירה (מקומות-עסק) (תיקון), 1946, ותהיה נקראת כאחת עם פקודת ההגבלות על שכר-דירה (בתי-עסק), 1941, הקרויה להלן "הפקודה העיקרית".

2. סעיף 2 של הפקודה העיקרית יתוקן בהכנסת ההגדרות הבאות מיד לאחר ההגדרה של "מועצת-העירייה":—

"מועצה מקומית" מובנה המועצה המקומית, שנתכוננה לפי פקודת המועצות המקומיות, או לפי פקודת המועצות המקומיות, 1941, או לפי כל פקודה המתקנת אחת משתי הפקודות הללו או הבאה להחליפה, בשביל שטח של מועצה מקומית שבתחומיה מצויים מקומות כל-שהם; "שטח של מועצה מקומית" מובנו כל כפר או קבוצת כפרים או שטח המתנהל בידי מועצה מקומית."

פרק פ"ד.
מס' 36 לש' 1941.

3. סעיף 3 של הפקודה העיקרית יופקע, והסעיף הבא יבוא במקומו:—

3.—(1) הנציב העליון במועצה רשאי לקבוע בצו — לזמן או על שטח של מועצה מקומית או על שטח אחר, וכן רשאי הוא לשנות או להפיקע אותו צו באותו אופן. לאחר שיופקע אותו צו, לא תוסיף הפקודה הזאת לחול על שטח מועצת העירייה או על שטח המועצה המקומית או על השטח האחר שבגיננו ניתן אותו צו. חוץ מכפי שנקבע כאן, לא תחול הפקודה הזאת על שום שטח של מועצת עירייה או שטח של מועצה מקומית או שטח אחר או באופן אחר.

הפקעת סעיף 3 של הפקודה העיקרית והחלפתו בסעיף אחר.

(2) מקום שלפני תחילת תקפה של פקודת צמצום שכר-הדירה (מקומות עסק) (תיקון), 1946, נתן הנציב העליון במועצה צו, הקובע שהפקודה הזאת תחול על השטח של מועצה מקומית, שנתכוננה לפי פקודת המועצות המקומיות, יהיו

מס' 20 לש' 1946.

פרק פ"ד.

רואים אותו צו כצו שניתן בתוקף חוקי, לכשהיה ניתן בתוקף מס' 20 לש' 1946. חוקי, אילו היתה פקודת צמצום שכר-הדירה (מקומות עסק) (תיקון), 1946, עומדת בתקפה בזמן שניתן אותו צו."

4. סעיף 4 של הפקודה העיקרית יתוקן בהוספת התנאי הבא בסופו של תיקון סעיף 4 של הפקודה העיקרית. סעיף-קטן (3): —

"בתנאי נוסף שכל מקום שחווה-השכירות הוא לתקופה העולה על שלוש שנים, יהיו רואים את מועדו — מבחינת חלות הדברים והתנאים שבאותו חוזה-שכירות כאמור — כשנה אחת, אלא-אם יסכימו הצדדים ביניהם שלא-כן."

5. סעיף 6 של הפקודה העיקרית יתוקן —

(א) בהחלפת המלים "הנציב העליון", כל מקום שהן מצויות בסעיפים-קטנים (1) ו-(2) שבו, במלים "הנציב העליון במועצה"; וכן

(ב) בהחלפת המלים "אזור-עירייה", כל מקום שהן מצויות בסעיפים-קטנים (1) ו-(2) שבו, במלים "שטח של מועצה עירונית או של מועצה מקומית או שטח אחר."

(ג) מתוך שיוכנס בו מיד לאחר סעיף-קטן (2) שבו הסעיף הבא, כסעיף-קטן (א2) שבו: —

מס' 20 לש' 1946. "א2) מקום שלפני תחילת-תקפה של פקודת צמצום שכר-

הדירה (מקומות עסק) (תיקון), 1946, נתן הנציב העליון במועצה צו, שהוא מיופה-כוח לתתו לפי קביעותיו של סעיף-קטן (1) או (2) של הסעיף הזה, העומד בתקפו מיד לאחר תחילת-

תקפה של פקודת צמצום שכר-הדירה (מקומות עסק) (תיקון), מס' 20 לש' 1946.

1946, יהיו רואים אותו צו כצו שניתן בתוקף חוקי, אילו

היתה פקודת צמצום שכר-דירה (מקומות עסק) (תיקון),

מס' 20 לש' 1946, עומדת בתקפה בזמן שניתן אותו צו."

6. הסעיפים הבאים יוכנסו בפקודה העיקרית מיד לאחר סעיף 7 שבה: —

הכנסת סעיפים חדשים לא ר"ב בפקודה העיקרית.

7א. כוחו של ממונה על שכר-דירה, הפועל לפי הפקודה הזאת, יהיה יפה לעניינים הבאים: —

"כוחו של ממונה על שכר-דירה לכפות נוכחות של עדים וכו'."

(i) להשיג כל אותן עדות או ראייה, בין בכתב ובין בעל-פה, ולחקור כל אותם בני-אדם כעדים, שיהיה הממונה לשכר-דירה עשוי למצוא לנחוץ או לראוי להשיגן או לחקורם;

(ii) לדרוש שעדותו (בין בכתב ובין בעל-פה) של עד כל-שהוא תימסר בשבועה או אופן באחר, ואותה שבועה תהיה זו שאפשר היה לדרוש אותה מן העד אילו היה מוסר עדות בבית-משפט;

(iii) להזמין כל אדם היושב בפלשתינה (א"י) שיבוא לפני הממונה על שכר-דירה למסור עדות או להראות תעודה כל-שהיא שבאחיותו, ולחקור אותו כעד או לדרוש ממנו שיראה תעודה כל-שהיא שבאחיותו, מתוך כפיפות לכל יוצא מן הכלל שיהיה מוצדק;

(iv) להוציא כתב-פקודה המכריח אדם כל-שהוא, שחלל מלבוא לאחר שהזמן לעשות כן ואינו מצדיק אותו חדלון-מעשה להנחת דעתו של הממונה על שכר-דירה, לבוא לפניו, ולצוות על אותו אדם שישלם כל יציאות שנגרמו עם כפיית נוכחותו או בגלל סירובו לציית להזמנה, וגם לקנס אותו אדם בסכום שלא יעלה על חמישה פונטים;

(v) לקנס בסכום שלא יעלה על חמישה פונטים כל אדם, המסרב — כשדורש ממנו הממונה על שכר-דירה למסור עדות בשבועה או באופן אחר או להראות תעודה — מלעשות כן, ואינו מצדיק אותו סירוב להנחת דעתו של הממונה על שכר-דירה; לעולם בתנאי שאם מתנגד עד להשיב על שאלה מתוך נימוק שהדבר עלול להטיל עליו אשמה, לא יידרש להשיב על השאלה, ולא יהיה צפוי לשום עונש, בגלל סירובו להשיב כן;

(vi) לקבל כל עדות שבכתב או שבעל-פה, שהיתה עשויה להיות בלתי-מתקבלת במשא-ומתן משפטי אורחי או פלילי;

(vii) להורות כי כל אדם, הבא לפני ממונה על שכר-דירה כדי למסור עדות או להראות כל תעודה שבאחיותו, תשולמנה לו הוצאות הנסיעה שלו יחד עם קצובה בשיעור שלא יעלה על השיעור הנקוב בתוספת ב' על תקנות הפרוצדורה בבתי-משפט שלום, 1940, וכי כל אדם, הפונה בבקשה שתוצא הזמנה לאדם כל-שהוא לבוא לפני ממונה על שכר-דירה, כדי למסור עדות או להראות כל תעודה שבאחיותו, יפקיד ביד ממונה על שכר-דירה, לפני שתוצא אותה הזמנה, אותו סכום שהממונה על שכר-דירה יראהו כמספיק כדי לכסות את הוצאות-הנסיעה של האדם העומד להיות מוזמן ואת הקצובה המגיעת לו;

עיתון מיום
15.1.40, ע' 29

(viii) לגמול יציאות, לרבות שכר עורכי-דין, והוצאות נסיעה וקצובות של עדים, ולהורות למי, ועל-ידי מי, ובאיוה אופן תשולמנה אותן יציאות, או כל חלק מהן, ולקבוע או ליישר את סכום היציאות שיש לשלמו באופן זה, או כל חלק ממנו.

7ב.—(1) קנס כל-שהוא, שהטילו ממונה על שכר-דירה לפי סעיף 7א, יהיה מתפרע באותו אופן שמתפרע קנס שהטילו בית-משפט.

התפרעות קנסות,
שהטילם ממונה
על שכר-דירה
וכספים אחרים.

(2) מקום שנצטווה אדם כל-שהוא לשלם סכום כל-שהוא לפי סעיף 7א, שאינו יציאות שניתנה הוראה לשלמן לפי פסקה (viii) שבאותו סעיף, יהיה אותו סכום חוב המגיע מאותו אדם לממשלה, ויהיה נתון להיפרע בהתאם לכך.

הפקעת סעיף 8 של
הפקודה העיקרית
והחלתו בסעיף
אחר.

7. סעיף 8 של הפקודה העיקרית יופקע, והסעיף הבא יבוא במקומו: —
8.—(1) אדם כל-שהוא, הרואה עצמו מקופח בהכרעה כל-שהיא של ממונה על שכר-דירה, רשאי —
„ערעורים על
ממונה
לשכר-דירה.

(א) במשך ארבעה-עשר יום מתאריך מתן אותה ההכרעה, אם ניתנה אותה הכרעה בפניו, או

(ב) במשך ארבעה-עשר יום מן התאריך שבו נמסר לו העתק של אותה הכרעה בחתימת ידו של הממונה על שכר-דירה אם ניתנה אותה הכרעה שלא בפניו,

לערער על אותה הכרעה בפני בית-דין לשכר-דירה שנתמנה לפי קביעותיה של הפקודה הזאת, והלה, לאחר שישמע את הצדדים המעוניינים בכך, יכריע בכל שאלה שהועברה אליו.

(2) בית-דין לשכר-דירה יהיה כוחו יפה לגמול יציאות לרבות דמי עורכי-דין, ולהורות למי, ועל-ידי מי, ובאיזה אופן תשולמנה אותן יציאות או כל חלק מהן, ולקבוע או ליישר את סכום ההוצאות שיש לשלמן באופן כזה, או כל חלק ממנו.

הפקעת סעיף 9 של
הפקודה העיקרית
והחלתו בסעיף
אחר.

8. סעיף 9 של הפקודה העיקרית יופקע, והסעיף הבא יבוא במקומו: —
9.—(1) אדם כל-שהוא, הרואה עצמו מקופח בהכרעה כל-שהיא של בית-דין לשכר-דירה, רשאי לערער עליו בפני בית-המשפט המחוזי ברשותו של בית-המשפט ההוא.

„ערעורים על
בתי-דין
לשכר דירה.

(2) בקשה על רשות-ערעור לפי סעיף-קטן (1) תוגש —

(א) במשך ארבעה-עשר יום מיום מתן הכרעתו של בית-הדין לשכר-דירה, אם ניתנה אותה הכרעה בפני המבקש אותה רשות, או

(ב) במשך ארבע-עשר יום מן היום שבו נמסר — למבקש אותה רשות — העתק מהכרעתו של בית-הדין לשכר-דירה, בחתימת-ידו של היושב ראש שלו, אם ניתנה אותה הכרעה שלא בפניו,

ואם תינתן אותה רשות, יוגש הערעור —

(i) במשך ארבעה-עשר יום מתאריך מתן הצו המעניק אותה רשות, אם אותו צו ניתן בפני המבקש; או

(ii) במשך ארבע-עשר יום מן התאריך, שבו הודיעו לאותו מבקש שהוענקה לו אותה רשות, אם הצו המעניק אותה רשות ניתן שלא בפניו;

בתנאי שהמבקש רשות לערער רשאי לבקש אותה לפני שיימסר לו העתק של הכרעת בית-הדין לשכר-דירה, בחתימת-ידו של היושב ראש שלו, או רשאי להגיש ערעור לפני שיקבל הודעה שהוענקה לו רשות לערער.

תיקון סעיף 10 של
הפקודה העיקרית.

9. סעיף 10 של הפקודה העיקרית יתוקן בהפקעת סעיפים-קטנים (1) ו-(2), והחלתם בסעיפים-הקטנים הבאים: —

10.—(1) מקום שחלה הפקודה הזאת על שטח עירוני, תמנה המועצה העירונית שבו מספר של ממונים על שכר-דירה, שלא יעלה על עשרים וארבעה, באותם תגמולים שיאשרם מושל-המחוז וישולמו מקופת-העירייה.

„מינוי ממונה
על שכר-דירה.

(א1) מקום שחלה הפקודה הזאת על שטח מועצה מקומית, תמנה המועצה המקומית שבו מספר ממונים על שכר-דירה, שלא יעלה על שמונה-עשר, באותם תגמולים שיאשרם מושל-המחוז וישולמו מקופתה של המועצה המקומית.

(ב1) מקום שחלה הפקודה הזאת על שטח, שאינו שטח של מועצה עירונית או של מועצה מקומית, ימנה מושל המחוז מספר של ממונים על שכר-דירה, שלא יעלה על שמונה-עשר, באותם תגמולים שיאשרם הנציב העליון, וישולמו מהכנסותיה הכלליות של פלשתינה (א"י).

(2) חדלה מועצה עירונית מלמנות ממונה כל-שהוא על שכר-דירה, או מספר מספיק של ממונים, במשך ארבע-עשר יום מן התאריך שבו חלה הפקודה הזאת בהתאם לסעיף-קטן (1) של סעיף זה, יהיה מושל המחוז רשאי למנות אותו מספר של ממונים על שכר-דירה, שיהיה עשוי להיראות לו לנחוץ, ואולם כדי-כך שכלל מספר הממונים לא יעלה על עשרים וארבעה. לממונים על שכר-דירה, שנתמנו כן, ישולמו מקופת העירייה אותם תגמולים, שיהיה מושל המחוז עשוי להורותם.

(א2) חדלה מועצה מקומית מלמנות ממונה כל-שהוא על שכר-דירה או מספר מספיק של ממונים, במשך ארבעה-עשר יום מן התאריך שבו חלה הפקודה הזאת בהתאם לסעיף-קטן (א1) של סעיף זה, יהיה מושל המחוז רשאי למנות אותו מספר של ממונים על שכר-דירה, שיהיה עשוי להיראות לו לנחוץ, ואולם כדי-כך שכלל מספר הממונים לא יעלה על שמונה-עשר. לממונים על שכר-דירה, שנתמנו כן, ישולמו מקופתה של המועצה המקומית אותם תגמולים, שיהיה מושל המחוז עשוי להורותם.

תיקון סעיף 11 של הפקודה העיקרית יתוקן בהפקעת סעיפים-קטנים (1) ו-(2) שבו, ובהחלפתם בסעיפים-הקטנים הבאים: —

(1) מקום שחלה הפקודה הזאת על שטח עירוני יורכב בית הדין לשכר-דירה משלושה בני-אדם, שאותם ימנה מושל-המחוז מתוך רשימה של לא פחות משישה בני-אדם שהמועצה העירונית נקבה בשמם, ואחד מהם ימנה אותו מושל המחוז ליושב-ראש:

„מינוי בית-דין לשכר-דירה.

בתנאי שאם לא תכין המועצה העירונית אותה רשימה במשך ארבעה-עשר יום מן התאריך שבו חלה הפקודה הזאת על שטח עירוני, יהיה מושל המחוז רשאי למנות שלושה בני-אדם ראויים כבית-דין לשכר-דירה.

(א1) מקום שחלה הפקודה הזאת על שטח של מועצה מקומית, יורכב בית-הדין לשכר-דירה משלושה בני-אדם, שאותם ימנה מושל המחוז מתוך רשימה של לא פחות משישה בני-אדם

שהמועצה העירונית נקבה בשמם, ואחד מהם ימנה אותו מושל המחוז ליושב-ראש:

בתנאי שאם לא תכין המועצה המקומית אותה רשימה במשך ארבעה-עשר יום מן התאריך שבו חלה הפקודה הזאת על שטח של מועצה מקומית, יהיה מושל המחוז רשאי למנות שלושה בני-אדם ראויים כבית-דין לשכר-דירה.

(ב1) מקום שחלה הפקודה הזאת על שטח כל-שהוא, שאינו שטח של מועצה עירונית או של מועצה מקומית, יורכב בית-הדין לשכר-דירה משלושה בני-אדם, שאותם ימנה מושל המחוז, ואחד מהם ימנה אותו מושל המחוז ליושב-ראש.

(2) לחברי בית-דין לשכר-דירה שנתמנו לפי סעיף-קטן (1) של הסעיף הזה, ישולמו אותם תגמולים, שתהיה המועצה העירונית עשוייה לקבעם באישורו של מושל המחוז, או — אם לא תקבע המועצה העירונית שום תגמולים — אותם תגמולים שיהיה מושל המחוז עשוי לקבעם, ואלה יהיו משתלמים מקופת העירייה.

(א2) לחברי בית-דין לשכר-דירה, שנתמנו לפי סעיף-קטן (א1) של הסעיף הזה, ישולמו אותם תגמולים, שתהיה המועצה המקומית עשוייה לקבעם באישורו של מושל המחוז, או — אם לא תקבע המועצה המקומית שום תגמולים — אותם תגמולים שיהיה מושל המחוז עשוי לקבעם, ואלה יהיו משתלמים מקופתה של המועצה המקומית.

(ב2) לחברי בית-דין לשכר-דירה, שנתמנו לפי סעיף-קטן (ב1) של הסעיף הזה, ישולמו אותם תגמולים שיהיה מושל המחוז עשוי לקבעם באישורו של הנציב העליון, ואלה יהיו משתלמים מהכנסותיה הכלליות של פלשתינה (א"י)."

11. (א).

תיקון סעיף 12 של הפקודה העיקרית.

12. סעיף 14 של הפקודה העיקרית יופקע.

הפקעת סעיף 14 של הפקודה העיקרית.

13.—(1) שום משא-ומתן משפטי בהוצאה לפועל — לשם הוצאת שוכר כל-שהוא ממקום כל-שהוא, שבנינו נעשה הסכם-שכירות לתקופה של לא פחות משלוש שנים — אף-על-פי שאותו הסכם נסתיים לפני יום שישה בינואר, 1944 — לא יותחל, לא יומשך ולא יושלם — בהמשך לכל פסק-דין שניתן, או צו שהוצא, לפני יום שמונה באבגוסט, 1944, בין לפני יום שישה בינואר, 1944, ובין לאחריו — אם אותו פסק-דין לא היה יכול להיות ניתן בהיתר או אותו צו לא היה יכול להיות מוצא בהיתר, אילו עמדה הפקודה הזאת בתקפה בזמן שניתן אותו פסק-דין או הוצא אותו צו.

קביעות
לזמן מעבר.

<p>(2) כל מינוי, שנעשה לפי סעיף 10 או 11 של הפקודה העיקרית, כפי שתוקנה בתקנות ההגנה (תיקון), פקודת ההגבלות על שכר-דירה (בתי-עסק), (1941), 1942, ובתקנות ההגנה (תקון פקודת ההגבלה על שכר-דירה (בתי-עסק), (1941), 1944, והוא עומד בתקפו עובר לתחילת תקפן של תקנות-ההגנה (תיקון לפקודת ההגבלה על שכר-דירה (בתי-עסק), (1941), (הפקעה), 1946, יהיו רואים אותו כאילו נעשה לפי הסעיפים 10 ו-11 כסדרם של הפקודה העיקרית, כפי שתוקנה בפקודה הזאת.</p>	<p>עיתון מיום 24.12.42, ע' 1625.</p> <p>עיתון מיום 6.1.44, ע' 1.</p> <p>עיתון מיום 23.2.46, ע' 311.</p>
--	---

א. ג. קאנינגהם
נציב עליון.

23 בפברואר, 1946.